

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ناهید "غزل" غنی زاده
ویرجنیا - ۳۰ جولای ۲۰۱۴

اشرف مخلوقات

خداوندا!

با کابوسی که در کرانه های ظلمتبار و هول انگیز گیتی رهبر گامهای خسته و افکار از هم گسسته ام است، نردبان شب را وسیله ساخته به آن برج احساس و عواطفم راه میجویم، که از رویدادهای باورناشده زمانه جریحه بر میدارد؛

به اعمال زشت و وحشیانه و نابخشودنی می اندیشم که از ذیروحي به نام اشرف مخلوقات سر میزند.

باری که در لحظات سرایش سرودی خویشتن را در کوره داغ رنج و نارسائیهاییا مییابم، از برچیدن واژه ها و انباشتن آنها در سبد ماندگار خاطرات کنار میروم.

آیا این خونخوارهای تاریخ میراث کدام نسل خشم و غضب هستند، که با جمجمه های تهی از مغز و قلوب مملو از رشک و عداوت و کین و ستموری، بر زمین ارزشمند خدا حکمروائی دارند؟

آیا این درندگان از بطن زنان سیهروزی زاده شده اند، که قلم تقدیر بر جبین شان دستخط بدفرجامی را نقش کرده بود؟

دیگر سخن از انهدام معموره ها نیست؛ فاجعه سربردن است و مغز شگافتن و قلب دریدن؛ بیرحمی و ستم به اطفال بیگناه، زنان پاکدامن و جوانان آرزومند و پر از نیازها و مرامها.

آخ! معیار این غم سنگین را پیمانه بزرگ زمین سنجیده نمیتواند!!!

سیلاب خون، طوفان خشم، غرش آتش و جنبش کوههای غضب، که بانگ شادمانی
کودکان را در خود میلراند، عبارتهای سیاه تاریخ را مینگارند.
دیگر هیچ پناهگاهی افسانه سرنوشت انسان را پایان نمیبخشد. زمین سفره آرامش را
هموار نمیکند و آسمان از ورای ابرها، مرثیه نابودی بیابانهای خشک و متروکه های
فراموش شده را با زلال قطره های طراوتزا نمیزداید.
چرخهای زمان با خون آدمیزاد آلوده است و تا آخرین فرصت دنیا، روی شاهراههای
هستی سراپا غصه و درد، مهر ماندگار خواهد گذاشت.
تا آن هنگامی که زمین مسلخ وحشت افزای بشر است، بذر کینه و بیعدالتی و ظلم تکثیر
میشود و غمنامه اسارت انسان روی حصار سرنوشت ماندگار میماند.
خداوندا!
شیون و فریاد کودکان مگر هنوز تا آستانه شفقت و رحمت تو راه نجسته است؟؟
چه گونه مفهوم رحمان و رحیم از قاموسنامه ایمان در آئینه غبارآلود و شکسته قلبم تجلی
خواهد کرد؛ ای خدا؟؟؟

(ناهید "غزل" غنی زاده - ۲۹ جولای ۲۰۱۴ ع)